

Vår dag

Victor Arendorff

1928

Sätt kvistar i hatten, kamrater,
och blommor på rockuppslag
och hälsen med strålande ögon
vår härliga, stora dag!
Ty än som i framfarna tider
den dagen vill säga oss,
att ännu vårt mål vi ej vunnit
och därför vi måste slåss.

Vi nöja oss inte med rösträtt
och demokrati, ty vi
ha krav på att över all världen
var människa *helt* blir fri.
En sedel att rösta i handen, -
vad hjälper det, ack, väl dem,
som knappast ha mat för dagen
och knappast ha hus och hem.

Där ser jag en svältande skara
av kvinnor och mn, som gå
och ha ingenting till att göra,
ty arbete ej de få...
Vad hjälper det dessa - jag frågar -
om demokrati vi ha,
som lämnar dem helt åt sitt öde,
när herrarna ha det bra!...

Nej, majdag, som stiger från himlen
i ljusaste blått, - ack du
skall säga oss alla, att kampen
för oss är ej slut ännu!
Så länge det finnes i världen
av fattigdom blott en ord,
så ha vi ej ännu besegrat
den makt, som vi måste slå.

Vi räcka ej famn eller händer
till dem, som gå nöjda fram,
beskedliga, tysta och stilla
likt snälla och dumma lamm.
Vårt blod är upproriskt och ropar
på hämnd och det bjuder oss
att stjälp till marken vart hinder
och spränga var boja loss.

Vår majdag är hälsning från världar
av frihet och rätt, - vad mer,
om dessa i himmelen finnas,
de *måste* till jorden ner!
Det sköna, det goda, det sanna,
som äväljas likt ros i knopp
i människors hjärtan, - vår majdag
till blomning till väcka opp.

Det Anarkistiska Biblioteket

Victor Arendorff
Vår dag
1928

Tidningen Brands vår och majnummer 1928

www.anarkistiskabiblioteket.se